

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator										
סוכה-החליל	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
כתנאי	רב פפא:										◊	ג:
עבדי כהנים היו, דברי רבי מאיר.	דתנן: [רבי מאיר]	◆	■								◊	גא.
משפחת בית הפגרים ומשפחת בית צפריא, ומאמאום היו, שהיו משיאין לכהונה.	רבי יוסי:	◆	■								◊	גא.
לזים היו.	רבי חנינא בן אנטיגנוס:	◆	■								◊	גא.
מאי לאו בהא קא מיפלגי: דמאן דאמר עבדים היו, קסבר: עיקר שירה בכלי.											■	גא.
ותסברא, רבי יוסי מאי קסבר?										⚡		גא.
אי קסבר עיקר שירה בפה										!		גא.
אפילו עבדים נמי.										⚡		גא.
אי קסבר עיקר שירה בכלי										!		גא.
לזים - אין, ישראלים - לא										⚡		גא.
אלא: דכולי עלמא עיקר שירה בפה, ובהא קא מיפלגי דמר סבר: הכי הוה מעשה.											■	גא.
למאי נפקא מינה?											⚡	גא.
למעלין מדוכן ליוחסין ולמעשר קא מיפלגי.											!	גא.
אין מעלין מדוכן ליוחסין, ולא למעשר.	מאן דאמר עבדים היו, קסבר:	◆	■	!							◊	גא.
מעלין מדוכן ליוחסין, אבל לא למעשר.	מאן דאמר ישראל היו, קסבר:	◆	■	!							◊	גא.
מעלין מדוכן, בין ליוחסין בין למעשר.	מאן דאמר לזים היו, קסבר:	◆	■	!							◊	גא.
מחלוקת בשיר של שואבה	רבי ירמיה בר אבא:										◆	גא.
שמחה יתירה נמי דוחה את השבת,	דרבי יוסי בר יהודה סבר:										◆	גא.
שמחה יתירה אינה דוחה את השבת.	ורבנן סברי:										◆	גא.
אבל בשיר של קרבן - דברי הכל עבודה היא, ודוחה את השבת.	[דברי הכל]										■	גא.
שיר של שואבה דוחה את השבת - דברי רבי יוסי בר יהודה	מיתיבי: [רבי יוסי בר יהודה]										◆	גא.
אף יום טוב אינו דוחה.	חכמים:										◆	גא.
תיובתא דרב יוסף, תיובתא.											■	גא.
לימא בשיר של שואבה הוא דפליגי, אבל בשיר של קרבן - דברי הכל דוחה את השבת, לימא תיהוי תיובתא דרב יוסף בתרת?											⚡	גא.
פליגי בשיר של שואבה, והוא הדין לקרבן. והאי דקמפלגי בשיר של שואבה - להודיעך כחו דרבי יוסי בר יהודה, דאפילו דשואבה נמי דחי.	אמר לך רב יוסף:										!	גא.
זהו חליל של בית השואבה שאינו דוחה לא את השבת ולא את יום טוב	והא קתני:										⚡	גא.
זהו דאינו דוחה, אבל דקרבן - דוחה											■	גא.
מני?											⚡	גא.
אי נימא רבי יוסי בר יהודה											!	גא.
האמר שיר של שואבה נמי דוחה											⚡	גא.
אלא לאו - רבנן, ותיובתא דרב יוסף בתרת? תיובתא.											■	גא.

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator																
סוכה-החליל	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ					
מאי טעמא דמאן דאמר עיקר שירה בכלי													⊖	⊖	נא			
דכתיב (דברי הימים ב טז) ויאמר חזקיהו להעלות העולה להמזבח ובעת החל העולה החל שיר ה' והחצוצרות ועל ידי כלי דוד מלך ישראל.													!	⊖	נא			
מאי טעמא דמאן דאמר עיקר שירה בפה														⊖	נא			
דכתיב (דברי הימים ב, ה) ויהי כאחד למחצצרים ולמשררים להשמיע קול אחד.														!	⊖	נא		
ואידך נמי, הא כתיב ויאמר חזקיהו													⚡		נא			
הכי קאמר: החל שיר ה' - בפה, על ידי כלי דוד מלך ישראל - לבסומי קלא.														!		נא		
ואידך נמי, הא כתיב, ויהי כאחד למחצצרים ולמשררים														⚡		נא		
הכי קאמר: משוררים דומיא דמחצצרים, מה מחצצרים בכלי - אף משוררים בכלי.														!		נא		
מי שלא ראה שמחת בית השואבה לא ראה שמחה מימיו.															■	נא		
במוצאי יום טוב הראשון של חג ירדו לעזרת נשים ומתקנין שם תיקון גדול.															■	נא		
מנורות של זהב היו שם, וארבעה ספלים של זהב בראשיהם, וארבעה סולמות לכל אחד ואחד, וארבעה ילדים מפירחי כהונה, וכידיהם כדים של מאה ועשרים לוג שהן מטילין לכל ספל וספל.															■	נא		
מבלאי מכנסי כהנים ומהמיניהן, מהן היו מפקיעין, ובהן היו מדליקין.															■	נא		
ולא היה חצר בירושלים שאינה מאירה מאור בית השואבה.															■	נא		
הסידים ואנשי מעשה היו מרקדין בפניהם באבוקות של אור שבידיהן, ואומרים לפניהם דברי שירות ותושבחות, והלויים בכנורות ובנבלים ובמצלתים ובחצוצרות ובכל שיר בלא מספר, על חמש עשרה מעלות הוורדות מעזרת ישראל לעזרת נשים כנגד חמש עשרה שיר המעלות שבתהלים, שעליהן לויים עומדין בכלי שיר ואומרים שירה.															■	נא		
ועמדו שני כהנים בשער העליון שיורד מעזרת ישראל לעזרת נשים, ושני חצוצרות בידיהן. קרא הגבר, תקעו והריעו ותקעו. הגיעו למעלה עשירית, תקעו והריעו ותקעו. הגיעו לעזרה תקעו והריעו ותקעו. היו תוקעין והולכין עד שמגיעין לשער היוצא ממזרח.															■	נא		
הגיעו לשער היוצא ממזרח, הפכו פניהן ממזרח למערב ואמרו: אבותינו שהיו במקום הזה אחזריהם אל ההיכל ופניהם קדמה, ומשתחווים קדמה לשמש, ואנו ליה עינינו.	[ת"ק]														■	נא		
היו שונים ואומרים אנו ליה וליה עינינו.	רבי יהודה:														■	נא		
מי שלא ראה שמחת בית השואבה לא ראה שמחה מימיו.	תנו רבנן:														■	נא		
מי שלא ראה ירושלים בתפארתה לא ראה כרך נחמד מעולם.															■	נא		
מי שלא ראה בית המקדש בבנינו לא ראה בנין מפואר מעולם															■	נא		
מאי היא?															⊖	נא		
זה בנין הרדוס.	אבוי ואיתימא רב חסדא:														!	⊖	נא	
במאי בניה?															⊖	נא		
באבני שישא ומרמא.	רבה:														!	⊖	נא	
באבני שישא כוחלא ומרמא. אפיק שפה ועייל שפה, כי היכי דלקבל סידא.	איכא דאמרי:														!	⊖	נא	
סבר למשעיין בדהבא, אמרו ליה רבנן: שבקיה, דהכי שפיר טפי, דמיתחזי כאדוותא דימא.															○		נא	
מי שלא ראה דיופלוסטון של אלכסנדריא של מצרים לא ראה בכבודן של ישראל.	תניא, רבי יהודה:														■	⊖	נא	
כמין בסילקי גדולה היתה, סטיו לפנים מסטיו, פעמים שהיו שם ששים רבוא כיוצאי מצרים ואמרי לה כפלים כיוצאי מצרים, והיו בה שבעים ואחת קתדראות של זהב כנגד שבעים ואחד של סנהדרי גדולה, כל אחת ואחת אינה פחותה מעשרים ואחד רבוא ככרי זהב, וכימה של עץ באמצעיתה, וחזן הכנסת עומד עליה והסודרין בידי. וכיון שהגיע לענות אמן - הלה מניף בסודר, וכל העם עונין אמן.	אמרו:														○	■	⊖	נא

disputants-חולקים ◇ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה < insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ challenge-קושיא ^ question-שאלה ! answer-תירוץ proof-ראיה
מקרא-key:	

סוכה-החליל		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
ולא היו יושבין מעורבין, אלא זהבין בפני עצמן, וכספין בפני עצמן, ונפחין בפני עצמן, וטרסיים בפני עצמן, וגרדיים בפני עצמן. וכשעני נכנס שם היה מכיר בעלי אומנתו ונפנה לשם, ומשם פרנסתו ופרנסת אנשי ביתו.												◊	נא:
וכולהו קטלינהו אלכסנדרוס מוקדן.	אביי:											◊	נא:
מאי טעמא איענשו?											^		נא:
משום דעברי אהאי קרא (דברים יז) לא תוסיפון לשוב בדרך הזה עוד, ואינהו הדור אתו.											!	◊	נא:
כי אתא, אשכחינהו דהוו קרו בסיפרא (דברים כח) ישא ה' עליך גוי מרחוק. אמר: מכדי, ההוא גברא בעי למיתי ספינתא בעשרה יומי, דליה זיקא ואתי ספינתא בחמשא יומי, נפל עלייהו וקטלינהו.											○		נא:
במוצאי יום טוב כו'.												■	נא:
מאי תיקון גדול?												^	נא:
כאותה ששנינו, חלקה היתה בראשונה והקיפופה גוזזטרא, והתקינו שיהו נשים יושבות מלמעלה ואנשים מלמטה.	רבי אלעזר:											!	נא:
בראשונה היו נשים מבפנים ואנשים מבחוץ, והיו באים לידי קלות ראש, התקינו שיהו נשים יושבות מבחוץ ואנשים מבפנים. ועדיין היו באין לידי קלות ראש. התקינו שיהו נשים יושבות מלמעלה ואנשים מלמטה.	תנו רבנן:											■	נא:
היכי עביד הכי? והכתיב (דברי הימים א כח) הכל בכתב מיד ה' עלי השכיל												ז	נא:
קרא אשכחו ודרוש, (זכריה יב) וספדה הארץ משפחות משפחות לבד משפחת בית דוד לבד ונשיהם לבד.	רב:											■	נא:
והלא דברים קל וחומר. ומה לעתיד לבא - שעוסקין בהספד ואין יצר הרע שולט בהם - אמרה תורה אנשים לבד ונשים לבד, עכשיו שעוסקין בשמחה ויצר הרע שולט בהם - על אחת כמה וכמה.	אמרו:											■	נב.